

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XVII. Deflet B. Virgo vnicum sibi abesse agnum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Quæque bidens blandæ gremio iudebat alumna,
 Lugubris ærumnis it modò cura meis,
 Agnus enim quo non sit pulchrior vllus, & vllus
 Purior, aut caræ carior vllus heræ;
 Deliciæque meæ, nunc ah! dolor ipse parenti est:
 Dum perit; aut certè mœsta perire queror.
 Qui modò dulce decus; sub pectore tristis amaror
 Hæret: vt amissis spina reli&ta rolis.
 Dextra priùs lætæ quid me iuuat alea fortis,
 Matris in ærumnas si modò læua cadat?
 Aura leues turmas, pascit sua sidera cœlum:
 Squamea Neptunus pignora, terra feras,
 Ast vnum, varij mihi qui gregis instar, vt agnum
 Pascere vix cœpi; ceu celer Hinnus, abit.
 Quæ fugitat; vitam rapit auis ipse parenti.
 Ah! duo cum viuant; orba duobus ero.

(a) *David vbi Vria suam Bethsabee cruento
 adulterio eripuerat; Nathan subornat Thecuntem
 sapientem mulierem ab Davide ius dari exposcen-
 tem, quæ fingeret sibi vnicam fuisse ouem, suam
 alumnam & delicias, quam vir potens, & pecoris
 diues sibi extorserit, vt inde epulum suis conuiuijs
 strueret. Quo enigmate Nathan Davidi suum flagi-
 tium vti adultero, & scelus vti tyranno in Vria cade
 exprobrat, & ad pœnitentiam impellit.*

ELEGIA XVII.

Deflet B. Virgo vnicum sibi
 abesse agnum.

1. *Dolet vnigenam sibi abire agnum.*
2. *Suam diligentiam in eo quarendo ostendit.*

E T Virgo, & Mater primæui criminis exsors,
 Hoc merui? castam linquat vt agnus ouem?

Et

Et fugiat? mihi num furit ira cruenta leonæ?
 Aut ferus hoc gremio pardus & vrsa seder?
 Tale nihil meditata parens; nec id ausit: amorem
 Quid nisi spiret amans, cui suus agnus amor?
 Sed tamen ille fugit, procul arua per auia, nullum
 Si fuga crimen habet: criminis instar erit.
 Innocuæ nocet hæc matri, queis peruagus errat
 Agnus, & errat ouis peruaga mater agris.
 Nec datur ipse meas tener influat hospes vt vlnas,
 Materno que legat gaudia iusta sinu.
 Cur mihi non vnum fors improba linquit alumnum,
 Quem pascat lacrymis mater amica suis?
 Ante quidem memini Syrijs, Arabiſue viretis (a)
 Sepphora pascebat, siue Rebecca gregem.
 Nec pudor vllus erat, si peruaga Virgo bidentes
 Quæreret, incertis quas rapit error agris.
 Ille Syræ mos quippe nurus, Arabæue puellæ:
 Et meus ille Syrà nunc labor ibit humo,
 Haud equidem numero centum de matribus agnos;
 Mille sed hîc agnis par meus agnus erat.
 Sit licet ignotus nuribus, pecorisque magistris,
 Vnicus innumeros dux regit ille greges.
 Iesseides proauus quem pascere sæpius arsit;
 Arsit & ipse parens pascere Iesseides,
 Hunc ego pascebam: rapidi sed turbinis instar,
 Inuidus in cæcos abripit error agros.
 Quæro; sed exsul abest, rupes inclamo, silescunt.
 Rore precante gemens aduoco, surdus abit.
 Quæ spes vna super: lacrymas has opto vel absens.
 Specter; in his agni lucet imago mei.
 Quam si spectet amans quo non est pulchrior agnus,
 Se volet ex speculo tum propiore frui.

(a) In Mesopotamiâ & Arabia. Ibi Rebecca
 patris Laban: hîc Sepphora patris sui Iethro greges,
 esto puella pascebant.